

Ա Ր Ա Ր Ա Տ

ԹԻԻ Դ. — ՇՐՋԱՆ Ի. 1887 ՏԱՐԻ Ի. ԱՊՐԻԼ 30.

ԿՐՕՆԱԿԱՆ

ՔՐԻՍՏՈՍ ՔԱՐԵԱՒ Ի ՄԵՌԵԼՈՅ.

« Այսօր է. դոր արար Տէր.

եկաց. քնճասցո՛ւք եւ ուրախ եղիցո՛ւք ի սմա ».

Այսօր Հայաստանեայցս Առաքելական Սուրբ Եկեղեցին մեծաւ ուրախութեամբ բարձրաձայն քարոզելով աւետումէ իւր հաւատադեալ քրիստոնեայ ժողովրդոց, ասելով, Քրիստոս յարեալ է Դուէլոց: Թէւ երեք խօսք ենք լսում, բայց ինչպէս զօրաւոր, ինչպէս մեծ ազդեցութիւն են անում ամեն մի քրիստոնէի վերայ և ինչ փրկարար, ինչ երժանկաքեր նշանակութիւն ունին բոլոր մարդկային ազգի համար:

Առաջին անգամ լսելով այդ խօսքերը, « Քրիստոս յարեալ է Դուէլոց », ի՞նչ զգացինք մենք մեր հոգւոյ մէջ: Այդ՝ մեր հոգու մէջ բարերար կերպով թափանցող խօսքերով՝ սուրբ եկեղեցին, աւետելով մեզ Քրիստոսի սուրբ Յարութիւնը՝ նոյն խօս-

քերը կրակի նման անց կացան մեր բոլոր գոյութեան մէջ, մտքներս լուսաւորուեցան, զգայմունքներս կենդանացած, հոգեւոր ուրախութիւն արտափայլեց մեր գէմքերի վերայ, ուրախութիւն արտայայտուեցաւ մեր խօսքերի մէջ, աստուածապաշտութեան եռանդ և շնորհակալութեան ջերմ զգայմունք վառուեց մեր արած աղօթքի մէջ: Այլ քրիստոնեայք, արդեօք ճշմարիտ չէ՞ ասածս:

Կարելի է, որ նոքա միայն չեն զգում այսօր իւրեանց մէջ այս ցանկալի աւետիքն, որոնք որ չհաւատային Քրիստոսի սուրբ խաչելութեանը, Քրիստոսի, Որ սորանից երկու օր առաջ մարդկային ազգը հոգեւոր գերութիւնից՝ մեղքից ազատելու համար՝ մատնուեցաւ անօրէն և արժաթափութիւնով մոլուած Յուդայից աստուածասպան չարագործների ձեռքը, Որ սաստիկ չարաչարանքներ կրելով, վերձապէս՝ Գողգաթա լեռան վերայ խաչուելով, իւր սուրբ և անմեղ արիւնը թափեց մեզ համար. բայց այդպիսի չհաւատացող մարդիկ, կարծում եմ թէ՝ քրիստոնէիցս մէջ շատ քիչ կգտնուին: Այո՛, կարելի է, մասամբ դեռ ևս նոքա, որոնք որ քառասնորդական պահոյ միջոցին՝ ժողովակալութիւն չունեցան, չզղծագին, չապաշխարեցին, չխոստովանուեցին իւրեանց մեղքերն, և չմիացան Քրիստոսի հետ սուրբ հաղորդութիւնով. բայց, այնպիսիները, կարծում եմ, շատ քիչ են: Բայց և այնպէս մեր Փրկչի Յարութեան աւետեաց խօսքերով ցանկանում ենք ձեզ ի բոլոր սրտէ մեզ հետ միասին մասնակցել Տիրոջ սուրբ Յարութեան մեծախորհուրդ ուրախութեանը, Քրիստոսի սուրբ Զատիին:

Այժմ ժամանակը չէ օտարացնել մէկին իրանից, որովհետեւ Քրիստոս յարեալ է Դուելոյ: Ժամանակը չէ յանդիմանել մէկին՝ իւր խղճմտանքի առաջ ունեցած պարտականութեան գէմ արած առաջուայ անհաւատարմութեան համար, որովհետեւ Քրիստոս յարեալ է Դուելոյ: Ժամանակը չէ նշաւակել մէկին իւր արած մեղքերի համար, որովհետեւ Քրիստոս յարեալ է Դուելոյ: Մտէք ամենքդ, ասենք Ոսկերեքան սուրբ հայրապետի խօսքերով, ձեր Տիրոջ ուրախութեան մէջ. ժողովակներ և անհոգ ծոյլեր, սուրբ օրս պատուեցէք. պառ պահողներ և չպահողներ, այսօր ուրախացէք: Սեղանը լի է ամեն տեսակ ուտելիքներով, վայելեցէք ամենքդ, խառը գերացրած է, ոչ ոք սոված դուրս չգայ,

ամենքդ էլ հաւատոյ խնժոյքը վայելեցէք, բոլորդ էլ ընդունեցէք
բարութեան հարստութիւնն, — Ահա խօսքեր, որ բոլորովին
արժանի են Ոսկերեքան Սուրբ Հայրապետին, որ բոլորովին հա-
մապատասխան են Քրիստոսի սիրոյ հոգւոյն: Լսենք այս մխի-
թարական սիրոյ խօսքին, և ուրախ սրտով գրկենք սիրով մեր
բոլոր մերձաւորներին՝ գրկենք միմեանց, — և բոլոր մեզատոգ-
ներին ներենք Քրիստոսի սուրբ յարութիւնովն:

Ուրախանանք ուրեմն բոլոր քրիստոնեաներս Քրիստոսի սուրբ
յարութեան ուրախութիւնովը, տօնենք ուրեմն Քրիստոսի
սուրբ Զատիկը: Հանդիսաւոր կերպով կատարենք ուրեմն մեր
Փրկչի հետ սուրբ յարութեան և նորոգութեան օրն, ասելով
«Այսօր և մէք զուարճացեալք՝ պայծառասցուք տօնիւս ընդ-
հաշտութեան Աստուծոյ, միմեանց արկցուք գիրկս սիրով և
միաբան գոչեացուք Քրիստոս յարեալ է հեռից, —
Կարապետ Գ. Տէր Յակովբեանց:

ԱՊՐԱՆՏՈՒԹԻՒՆ.

(1. Թէսաղ. Գլ. Ե. 18):

Ի՞նչ կլինէի ես առանց իմ ստեղծողիս ողորմութեանն, որ
ամեն կողմից ծաւալում է ինձ վերայ իւր պայծառ լոյսն, որ
ինձ գրկում ու գգվում է, մինչև որ մի օր իմ աչքս փակուի
մահուանս ժամանակ: Բայց էլի քիչ է պատահում, որ ես
մտածեմ ինձ խնամող Տիրոջս վերայ, թէ ինչքան մեծ մեծ բա-
րիքներ է արել է ինձ:

Ինչի՞ է պէտք բերանովս միայն Աստուած օրհնել ու գովելս,
քանի որ սրտովս նորանից հեռու եմ. քանի որ ապերախտու-
թիւնս դեռ ևս վերքեր ունի դրած եմ քրիստոնեայ եղբօրս
շատ ազնիւ սրտումն: Աստուածապաշտութիւնն այն ժամանակ
է միայն ճշմարիտ, երբոր սէրն է մեզ իւր սուրբ սեղանի ա-
ռա՞ծը տանում:

Եւ ինչ լաւութիւն, որ տեսած եմ ես մարդկանցից, միշտ
անմոռանալի լինի ինձ համար, ու բարեկամիս ինձ արած մինչև